

കക്കിടിപ്പുറം അബൂബക്കർ മുസ്ലിയാർ

ഗസ്സാലി-മഖ്ദൂം സരണിയിലെ പ്രതിനിധി

മലപ്പുറം ജില്ലയുടെ തെക്കേ അറ്റത്ത് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഗ്രാമമാണ് കക്കിടിപ്പുറം. ഇസ്‌ലാമിക സമൂഹത്തിന് അത്യുത്തമ മാതൃകകൾ നിറഞ്ഞ ഒരു മഹാമനീഷിയുടെ പേരിലേക്ക് ചേർത്താണ് ആ ഗ്രാമം ഇന്ന് അറിയപ്പെടുന്നത്. ആ മഹാവ്യക്തിത്വം ഇഹലോകത്ത് നിന്നും അസ്‌തമിച്ചിട്ട് കാൽനൂറ്റാണ്ട് പിന്നിട്ടെങ്കിലും അനുസ്മരണത്തിന്റെ പ്രസക്തിക്ക് അസ്‌തമയമില്ല. അവിടുത്തെ അനുസ്മരിക്കുന്നതിലൂടെ വൈജ്ഞാനിക രംഗത്തുള്ളവർക്ക് ഊർജ്ജവും ഉണർവും ലഭിക്കുന്ന വിധം അവിടുത്തെ വൈജ്ഞാനിക സരണിയുടെ നാമധേയത്തിൽ തന്നെ ഇവിടെ അനുസ്മരിക്കുകയാണ്. ഇമാം ഗസ്സാലി(റ) അവർകളുടെ വൈജ്ഞാനിക കാഴ്ചപ്പാടും ശൈഖ് സൈനുദ്ദീൻ മഖ്ദൂം(റ)വിന്റെ ശിഷ്യ പരമ്പരയിൽ വരുന്നവരുമായ ശൈഖുന ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഗസ്സാലി-മഖ്ദൂമി സരണിയെ പ്രതിനിധീകരിച്ച ഉന്നത വ്യക്തിത്വമായിരുന്നു.

‘ഇഹ്യാ മുസ്‌ലിയാർ’ എന്ന അപരനാമത്തിൽ വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടവരാണ് ബഹുവന്ദ്യരായ കക്കിടിപ്പുറം അബൂബക്കർ മുസ്‌ലിയാർ. ഇമാം ഗസ്സാലി(റ)വിന്റെ ഇഹ്യാഉലൂമിദ്ദീൻ എന്ന മാസ്റ്റർപീസ് ഗ്രന്ഥം അധ്യാപനം ചെയ്യുന്നതിൽ ശ്രദ്ധേയനായി തീർന്നതു കാരണമാണ് ഇഹ്യാ മുസ്‌ലിയാർ എന്ന് മഹാനവർകളെ വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടാനിടയായത്. വിഖ്യാതമായ ഇഹ്യാഉലൂമിദ്ദീനിലേക്ക് പേര് ചേർത്ത് വിളിക്കപ്പെടുക എന്നത് വളരെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന കാര്യമാണ്. പത്ത് നൂറ്റാണ്ടുകൾക്ക് മുമ്പ് രചിക്കപ്പെട്ട ആ വിഖ്യാതമായ ഗ്രന്ഥത്തിന് ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്ന സ്വീകാര്യതയും വായനാക്ഷമതയും വിവരണാതീതമാണ്. അത്തരത്തിലുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥം ഇന്നത്തേതിനേക്കാൾ ഏറെ പഠിക്കപ്പെടുകയും പള്ളിദർസുകളിൽ പാഠ്യവിഷയമായി നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിലാണ് മഹാനവർകളുടെ ഇഹ്യാ ദർസ് ശ്രദ്ധേയമാകുന്നത്. ഇഹ്യാ എന്ന ഗ്രന്ഥം എവിടെയും ദർസ് നടക്കാത്തപ്പോൾ ഇഹ്യാ ദർസ് ആരംഭിച്ചുവെന്നതിനാലല്ല കക്കിടിപ്പുറത്തവർക്ക് ആ നാമകരണമുണ്ടാകുന്നത് എന്ന കാര്യം അടിവരയിട്ടു പറയേണ്ടതുണ്ട്. ഇഹ്യായിൽ ഇമാം ഗസ്സാലി(റ) അവതരിപ്പിച്ച വൈജ്ഞാനിക കാഴ്ചപ്പാടുകളെ അനുധാവനം ചെയ്തുകൊണ്ട് ശൈഖ് സൈനുദ്ദീൻ മഖ്ദൂം(റ) തുടക്കം കുറിച്ച പൊന്നാനിയിലെ ദർസിന്റെ താവഴിയിൽ വന്ന ശിഷ്യനും കൂടിയാണ് മഹാനവർകൾ എന്നത് വിസ്മരിച്ചു കൂട. കുഞ്ഞമ്പാവ മഖ്ദൂം എന്നവരുടെ ശിഷ്യനും പിൻ‌ഗാമിയുമായ(തമ്പരപ്പത്തിലും ശരീഅത്തിലും) അറക്കൽ മൂപ്പരുടെ ശിഷ്യനും പിൻ‌ഗാമിയുമായാണ് കക്കിടിപ്പുറം ശൈഖുന രംഗത്തുവരുന്നത്. ശൈഖ് സൈനുദ്ദീൻ മഖ്ദൂം കബീർ(റ) പൊന്നാനിയിൽ പഠിപ്പിച്ച ചെറുതദ്വീപി പഠന രീതിയാണ് മലബാറിന്റെ ഇസ്‌ലാമിക മുഖഛായക്ക് ചരിത്രത്തിൽ പ്രത്യേക ഇടം നേടി കൊടുത്തത് എന്നത് സ്ഥിരപ്പെട്ട യാഥാർത്ഥ്യമാണല്ലോ. പൊന്നാനിയിലെ വിളക്കത്തു നിന്ന് കത്തിച്ചെടുത്ത മലബാറിന്റെ ദീപി പ്രവർത്തനമേഖലയിൽ ശൈഖുന സർവ്വസമ്മതനായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടവരായിരുന്നു. ഇത്തരമൊരു മുഖവുരയോടെയാണ് ശൈഖുന താജൽ അസ്‌ഫിയാഅ് കക്കിടിപ്പുറം അബൂബക്കർ മുസ്‌ലിയാരെ അനുസ്മരിക്കേണ്ടത്.

സൂഫിയാക്കൾ വ്യത്യസ്ത തരക്കാരാണ്. അഹ്‌ലുസുന്നത്തിൽ നിന്ന് പുറത്തായ ബിദ്അത്തിന്റെ അഹ്‌ലുകാരിലും ‘സൂഫികൾ’ എന്ന പേരിൽ ഒരു ധാരയുണ്ട് എന്ന കാര്യം നാം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട വസ്തുതയാണ്. തസവ്വൂഫിനെ നിഷേധിക്കുന്ന വഹാബികളുടെ ബിദ്അത്തു മാത്രം ചർച്ച ചെയ്തു ശീലിച്ച കേരളീയ മുസ്‌ലിംകൾക്കിടയിൽ സൂഫിരൂപത്തിലും തമ്പരപ്പത്തിന്റെ പേരിലും നവീനവാദികൾ രംഗത്തുണ്ട് എന്നു പറയുമ്പോൾ അതൊരു പക്ഷേ കൗതുക വാർത്തയായിരിക്കും. എന്നാൽ, കേരളത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ

അത് പുതിയതൊന്നുമല്ല. അഹ്ലുസുന്നത്തിന് വിരുദ്ധമായ വാദമുള്ള ശിയാക്കൾ റാഫിളിയാക്കൾ പോലുള്ള കക്ഷികൾക്കിടയിൽ അവരുടെ സങ്കല്പമനുസരിച്ചുള്ള തസവ്വഹും അതിന്റെ വാക്താക്കളായ സൂഫികളുമുണ്ട്. ശരീഅത്ത് നിയമങ്ങളെ അവഗണിക്കുന്ന താരീഖത്ത് വിഭാഗങ്ങൾ അത്തരക്കാരാണ്. ‘ഹിദായത്തുൽ മുതലത്വഖ്’ എന്ന പേരിൽ ചെറിയ മുണ്ടും കുഞ്ഞിപ്പോക്കർ മുസ്ലിയാർ ഹിജ്റ 1395ൽ ഇത്തരം കള്ള നാണയങ്ങൾക്കെതിരെ ഒരു ഗ്രന്ഥം രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. തസവ്വഹിന്റെ ഇമാമുകളായ ശൈഖ് അബ്ദുൽഖാദിർ ജീലാനി(റ), ഖാജാ മുഹൂനുദ്ദീൻ ചിശ്തി(റ) പോലുള്ളവരുടെ താരീഖത്തിന്റെ പ്രാധിനിത്യം അവകാശപ്പെടുന്ന ശരീഅത്ത് നിയമങ്ങളെ പാടെ അവഗണിക്കുന്ന പല താരീഖത്ത് പ്രസ്ഥാനങ്ങളും ഇന്ന് രംഗത്തുണ്ട്. ഇവകളെ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് പ്രതികരിക്കാനും കാടടക്കി വെടി വെച്ച് അനർത്ഥം സൃഷ്ടിക്കാതിരിക്കാനുമുള്ള വൈജ്ഞാനിക വ്യുൽപ്പത്തിയും ശരീഅത്തിനെ സംരക്ഷിക്കുന്ന നയവുമാണ് ഉലമാക്കളുടെ മുഖമുദ്രയാകേണ്ടത്. മഹാനായ കക്കിടിപ്പുറം അത്തരത്തിൽ ശരീഅത്തിനെ സംരക്ഷിക്കുന്ന നയനിലപാടുകളിൽ ഉറച്ചു നിന്നിരുന്നവരാണ്. പൊതുജനങ്ങളെ തെറ്റിദ്ധാരണകളിൽപ്പെടുത്തുന്ന രീതികളേയും രചനകളേയുമെല്ലാം മഹാനവർകൾ നഖശികാന്തം എതിർത്തു. സൂഫി ദർശനങ്ങളിൽ അത്യാഗാധത്തിൽ കിടക്കുന്ന വഹ്ദത്തുൽവുജൂദ് പോലുള്ള വിഷയങ്ങൾ പ്രതിപാദിക്കുന്ന കേരളത്തിൽ നിന്നുണ്ടായ ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളെ കക്കിടിപ്പുറം ശൈഖുന വിമർശിച്ചത് അവിടുത്തെ ശിഷ്യ ഗണങ്ങളിൽ നിന്ന് അറിയാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സൽപാനമാവിലുള്ള സൂഫികൾ തന്നെ വ്യത്യസ്ത വഴികളിലാണ് നിലകൊണ്ടിട്ടുള്ളത്. അവരുടെ മാനസികമായ അവസ്ഥകൾക്കനുസരിച്ച്(ഹാൽ) സ്വഭാവങ്ങളിലും സരണികളിലും വൈവിധ്യങ്ങളുണ്ടാകുന്നു. സൂഫിയെ സംബന്ധിച്ചും തസവ്വഹിനെ സംബന്ധിച്ചും ആഴത്തിൽ മനസ്സിലാക്കിയവർക്കു മാത്രമേ സൂഫികളിലെ എല്ലാ ധാരകളേയും തിരിച്ചറിയാനാവുകയുള്ളൂ.

ഇമാം ശരീശി എന്ന് പ്രസിദ്ധരായ ഇമാം അബിൽ അബ്ബാസ് താജുദ്ദീൻ അഹ്മദ്ബിനു മുഹമ്മദ് അൽബകരി(റ)യുടെ റാഇയ്യത്ത് എന്ന കവിതാ രൂപത്തിലുള്ള തസവ്വഹിലെ രചന വളരെ ആധികാരികമായതാണ്. ആ കവിതാ ശകലങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനിച്ചു കൊണ്ട് യൂസുഫുൽ ഫാസി(റ) എഴുതിയ ശറഹു റാഇയ്യത്തിൽ, സൂഫികളെ അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടേയും സ്വഭാവങ്ങളുടേയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒമ്പത് ധാരകളായി പരിചയപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. അതിൽ ഒമ്പതാമത്തെ ധാര, വൈജ്ഞാനിക മേഖലകളിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുന്നവരാണ്. “ഉലമാക്കളുമായി സഹവസിക്കൽ, വിജ്ഞാനങ്ങളെ മനഃപാഠമാക്കൽ തുടങ്ങിയ പ്രവർത്തനങ്ങളുമായി മുന്നേറുന്നവരാണ്വർ.” കക്കിടിപ്പുറം ശൈഖുനായുടെ സരണി ഈ സ്വഭാവത്തിലുള്ളതാണ്. ഖൽബിന്റെ ഹിജാബ്(മറ) നീങ്ങുകയും അല്ലാഹുവിന്റെ സാമീപ്യബോധത്തിൽ ലയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന്റെ വഴിയാണല്ലോ താരീഖത്ത്/തസവ്വഹ് എന്ന് പറയുന്നത്. അല്ലാഹുവിന്റെ സാമീപ്യ ബോധത്തിൽ ലയിക്കാൻ ഏതു തരത്തിലുള്ള സൽകർമ്മത്തിലൂടെയാണ് കൂടുതൽ സാധ്യമാകുന്നത് അതനുസരിച്ച മേഖലിലേക്കാണ് സൂഫി പ്രവേശിക്കുന്നത്. ഇൽമിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെയും പണ്ഡിതന്മാരേയും കിതാബുകളേയും സ്നേഹിച്ച് ആദരിച്ച് പോകുന്നതിലൂടെയും അല്ലാഹുവിന്റെ സാമീപ്യവും അവനോടുള്ള കീഴ്വണക്കവും കരസ്ഥമാക്കുന്നവരുടെ വഴിയിലുള്ള ശൈഖാണ് കക്കിടിപ്പുറത്തവർ.

ഖിയാമത്തിന്റെ അടയാളങ്ങളിൽ നബി(സ) നമുക്ക് പറഞ്ഞു തന്ന ഒരു പ്രധാന കാര്യമാണ് ഇൽമ് ഉയർന്ന് പോകുന്ന അവസ്ഥ. ഇൽമ് ഉയർന്ന് പോകുന്നത് പണ്ഡിതന്മാരുടെ മരണത്തിലൂടെയാണ്. ഒരു പണ്ഡിതൻ വഹാത്താകുമ്പോൾ തൽസ്ഥാനത്ത് നിൽക്കാൻ യോഗ്യരായ പണ്ഡിതന്മാർ വളർന്നു വരാതിരുന്നാൽ ആ സമൂഹം ക്രമേണ അജ്ഞതയിലേക്ക് തള്ളപ്പെടുന്നതാണ്. ഖിയാമത്തിന്റെ അടയാളങ്ങളെല്ലാം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ ഈ കാലഘട്ടം ഇരുളാണ്ടു പോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. കക്കിടിപ്പുറം

ശൈഖുമുനിയുടെ വൈജ്ഞാനിക ബദ്ധമായ സരണിയെ ഇന്ന് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നവർ വളരെ വിരളമായി കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. തമിഴ്നാട്ടിലെ റഹ്മാനിയ കോളേജിന്റെ മുദ്രിസായ മമ്മിക്കുട്ടി ഹസ്രത്ത്, വളാഞ്ചേരി മരക്കാർ മുസ്ലിയാർ, കണ്ണൂർ അബ്ദുൽബാരി ഫൈസി പോലുള്ളവർ അക്കൂട്ടത്തിലെ ചിലരാണ്.

ഇന്ന് ഇസ്ലാമിക രംഗങ്ങൾ പിന്നാക്കെ പോകാനുള്ള കാരണം വിജ്ഞാനം നേടുന്നത് ഉപജീവന വൃത്തിക്ക് വേണ്ടി മാത്രമാണ് എന്ന ചിന്താഗതിയാണ്. ഇതു മൂലം പണ്ഡിതന്മാരുടെ പൂർവ്വകാല പ്രതാപം ഇന്ന് അസ്തമിച്ചു പോയി കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ തൂപ്പ്തി ലഭിക്കുന്ന ഒരു പ്രവർത്തനമായി കിതാബ് പാരായണത്തേയും വൈജ്ഞാനിക മേഖലയിലുള്ള അന്വേഷണങ്ങളേയും കാണാൻ സാധിക്കുമ്പോഴാണ് കക്കിടിപ്പുറം ശൈഖുമുനിയുടെ സരണിയിൽ പ്രവേശിക്കാനാവുകയുള്ളൂ. അത്തരമൊരു സരണിയിലൂടെ മുന്നേറുന്നവർക്ക് ഇന്നും പ്രതാപത്തോടെ നിലനിൽക്കാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്.

ഇൽമിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അതിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യമുൾക്കൊണ്ട് പ്രവർത്തിക്കാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ ഭാഗത്ത് നിന്നുള്ള പിന്തുണ കൂടി വേണം. അല്ലെങ്കിൽ വിജ്ഞാനം തന്നെ വിനയാകാനും സാധ്യതയുണ്ട്. അതു കൊണ്ടാണ് പല സൂഫിയാക്കളും വൈജ്ഞാനിക മേഖല ഉപേക്ഷിച്ചു പോയത്. ശൈഖുമുനാക്ക് അല്ലാഹു വൈജ്ഞാനിക മേഖലയെ സൂഫി സരണിക്കു വേണ്ടി ഉപയോഗിക്കുവാനുള്ള പ്രത്യേക അനുഗ്രഹം നൽകിയിരുന്നു. തീർച്ചയായും ഇത് മഹാനായ ഇമാം ഗസ്സാലി(റ)വിന്റേയും ശൈഖ് സൈനുദ്ദീൻ(റ)വിന്റേയും താവഴിയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നവർക്ക് ലഭിക്കുന്ന അനുഗ്രഹമാണ്.

ഇസ്ലാമിക ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പാരായണത്തിലും അത് മറ്റുള്ളവർക്ക് പഠിപ്പിക്കുന്നതിലും വ്യാപൃതനായി ആയുസ്സ് മുഴുവൻ ചിലവഴിക്കാൻ കക്കിടിപ്പുറം ശൈഖുമുന അവിടുത്തെ ശിഷ്യരിൽപ്പെട്ട ചിലരോട് ഉപദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഏതു മേഖലയിലാണോ ഒരാൾക്ക് അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിച്ചു കൊണ്ട് അനുസരണപൂർവ്വം ജീവിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതെങ്കിൽ ആ മേഖലയിൽ അവൻ അടിയുറച്ചു നിൽക്കണമെന്നതാണ് തസവ്വൂഫിന്റെ തത്വം.

വിജ്ഞാനത്തെ യഥാവിധി സമീപിക്കാനും അല്ലാഹുവിന്റെ ഇൽമ്,(ജ്ഞാനം) ഹിക്മത്ത് (തത്വജ്ഞാനം) എന്നീ ഗുണങ്ങൾ വെളിപ്പെടുന്ന രംഗമായി വൈജ്ഞാനിക മേഖലയെ അനുഭവിക്കാനും സാധിച്ചവരാണ് മഹാനാരായ ഇമാമുകൾ. സാഹിബുൽ ഇഹ്യാ(ഇഹ്യാ മുസ്ലിയാർ) എന്ന അപരനാമമുള്ള നമ്മുടെ ശൈഖുമുന ആ മഹാനാരായ ഇമാമുകളുടെ സരണിയിൽ ഉദിച്ചു നിന്ന താരകയായിരുന്നു. 1990 മേയ് 30ന് മഹാനവർകൾ ഈ ലോകത്തോട് വിട പറഞ്ഞു.